

[Lilli Gyldenkilde]

efter min bedste mening ikke i pagt med vores opfattelse af demokrati og indflydelse på vores eget arbejdsliv i 1993.

I forhandlingerne om forslaget her foreslog jeg i udvalget, at hvis man ikke kunne nå til enighed om ændringerne her og nu, kunne man opfordre parterne til inden for et år at komme med forslag til, hvordan de kunne forestille sig nogle regler, der var mere i overensstemmelse med den demokratiske ånd i 1993. End ikke det kunne Socialdemokratiet give sin støtte til. Det fatter jeg ikke, så meget mere som jeg ved, at LO har prøvet med forhandlinger med modparten med henblik på at få nogle ændringer.

Jeg kan ikke forstå, at dette Folketing ikke vil være med til at sige til arbejdsmarkedets parter, at vi må have demokratiseret forligsmandslovens regler, for det er ikke til at holde ud, at vi i 1993, hvor vi taler meget om demokrati, hvor vi lærer vores børn om demokrati, og hvor det demokratiske islæt i det hele taget spiller en rolle og bør spille en hovedrolle, ikke kan give folk indflydelse på egne overenskomstvilkår. Vi lever ikke mere i betontiden. Vi lever i en tid, hvor medlemmerne af fagforeningerne vil have indflydelse på deres egne løn- og arbejdsvilkår, og derfor bør disse regler laves om.

Jeg ved godt, at dette forslag bliver nedstemt ved tredje behandling, men jeg synes ikke, at Folketingets medlemmer, nu da vi er samlet så mange, som vi er ved denne lejlighed, skulle stå i den situation, at de ikke anede, hvad dette forslag handlede om. Jeg synes, det er vigtigt, at debatten om det fortsætter – og hermed har jeg ikke lovet, at jeg ikke vil fortsætte debatten ved tredjebehandlingen.

Poul Erik Dyrland (S):

I Socialdemokratiet har vi ikke noget imod at have debat om de emner, vi her behandler, men jeg er nødt til at sige, at når Socialdemokratiet siger nej til SF's forslag, er det, fordi vi er uenige i et væsentligt element i forslaget, og det er afskaffelse af sammenkædningsreglen.

Det forslag til ændring af loven, som SF her har fremsat, vil ikke kunne opnå Socialdemokratiets tilslutning. Det sagde vi også under førstebehandlingen. SF har så forsøgt sig med en beretning i udvalget, og jeg har for længst meddelt fru Lilli Gyldenkilde, at vi fra Social-

demokratiets side ikke kunne medvirke til en sådan beretning. Når vi ikke kan det, er det, fordi den verden, der ligger uden for disse mure – i modsætning til fru Lilli Gyldenkilde, kan jeg forstå – har fået informationer om, at der i visse kredse er taget initiativ til at iværksætte det arbejde, som fru Lilli Gyldenkilde foreslår i det forslag, vi i udvalget er blevet præsenteret for.

Jeg kan derfor konstatere, at man uden for disse mure – og det synes jeg er væsentligt – har lyttet til debatterne her i salen. Det betragter vi i Socialdemokratiet som overordentlig positivt, og vi ser hen til, at disse initiativer vil føre i retning af, at visse dele af forligsmandsloven bliver demokratiseret. Det er vi enige med fru Lilli Gyldenkilde i.

Formanden:

Fru Lilli Gyldenkilde – og jeg betragter det som et indlæg i anden omgang.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes naturligvis, det er udmærket, at man uden for disse tykke mure er begyndt at overveje, hvordan man kan komme videre, men jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialdemokratiet kan være imod, at man siger til dem derude: Se nu at få kigget på dette her inden for et års tid. Det var jo det, det handlede om i sidste omgang. Det var en beretning fra mig, hvori jeg siger: Når vi ikke kan få dette forslag igennem, så lad os i det mindste pålægge parterne at komme med forslag til, hvordan det så kan komme til at se ud.

Der er ingen, der har lagt sig fast på hverken det ene eller det andet i det beretningsudkast, som jeg kan se hr. Poul Erik Dyrland sidder med. Der kan han læse, at der ikke er nogen pålæg om, hvordan de skal komme frem til det. Der er kun et ønske om, at det skal være inden for et års tid, for ellers begynder vi at tage debatten om det igen i Folketinget.

Jeg kan forsikre, at om jeg så skal fremsætte dette forslag i hver eneste samling fra nu af, og til jeg forlader Folketinget, så vil jeg gøre det, hvis der ikke sker noget på dette område. Vi lever i 1993. Vi kan ikke være bekendt, at den beton, der ligger over hele dette system, skal blive liggende. Så jeg håber det bedste og frygter det værste.